

Nu plînge, Bubo! Fii bărbat, ce dracu!

RAZBOIUL

HUSSEINE,
HUSSEINE,
CIT PANINTUL
TE MAI TINE?

Respectabila publicație, cu 4 lei „Blitz”, ne oferă (gratuit) și pe spunderen altora, aproape o pagină publicitară. Merci, cheri! Textele aparțin d-lui sing. ziarist Nemeșek Ștefan. Pentru lămuriri, domnul Nemeșek a fost colegul nostru de redacție. Era atât de alintat! Piști de cei mai mici, Bubo de cei mai mari. Treburile mergeau foarte bine, pînă cînd, spre surprinderea noastră, Bubo a fost scos din redacție pe ușa din dos. Am fost triști și mai sîntem și acum. Am aflat că șmecherii de la județana de partid, în frunte cu o șmecheriță Mitrofanca l-au obligat pe șeful redacției de-atunci să-l dea afară pe Bubo al nostru, care cîci era ILICIT, adică era cercetat la Legea aia, nr. 18. Noi, care nu prea le aveam pe-astea cu banii și cu afacerile n-am știut ce să credem. N-am

pus nici întrebări. Atît ne trebuia.
...A venit decembrie 1989. Bubo ne-a călcat și ne-a curtat lin ce în ce mai des la redacție. Păcuse poteacă. Am simțit că vrea să se întoarcă. Era ziarist, și nu cel mai prost. Mai apoi, dl. Nemeșek Ștefan ne-a încercat cu concurența. A scos o publicație „Realitatea românească”. Realitatea prezentată în această efemeridă (apărea cînd-cum) era tristă: aproape două pagini cu prostituate, borfași, criminali, șoferi indisciplinați, alte date de la poliție, un colț cu cîntece ale trupei „Compact” („Aș vrea să fiu doar o clipă cu tine...”) și nelipsitele poze cu sărace femei cu țife goale. Am apreciat că Bubo al nostru are pasiune pentru meseria de ziarist și nu se lasă, cu una cu două. De-aceia ne-a tamponat și pe noi. Aveam

și noi tamponanele noastre pe-afacți.
Vreme trece, vreme vine. „Realitatea românească nemeșekiană” nu mai apare, fiindcă și fără ea, realitatea românească o simțim noi pe burțile noastre. Și domnul Nemeșek Ștefan ne face, iată, reclamă fără gologani. Că sîntem pe dracu, că sîntem pe lacu. Că ce (cacofonie intenționată) sîntem noi. Iaca și noi, sîntem un ziar cu adevărat independent și rentabil, care se vinde bine (pînă pe la ora 12, apoi nu mai e de găsit), scoatem și un supliment care trece... În fine, și noi pe-aiți. Ce are dînsul cu domnul Simion Pop, să-și lămurească singuri. Omul e în pensie.
De ce plînge Bubo? De ce se lamentează el pe aproape o pagină de „Blitz”? Fiindcă, vezi Doamne, nu mai lucrează la

ziarul nostru. Dar eu ce sîntem noi vinovați pentru asta? Ba, mai mult, îl plînge și pe subsemnatul, că în regimul trecut am fost dizident, că am fost sancționat (cine mă sancționa doar, nu „nașul” dînsului, cel care îi zicea Bubo!), că acum muncesc prea mult și să am grijă să nu mă surmenez, că nu mai rezist mult și alte d-astea. Fiți fără grijă d-le Nemeșek, nu mor cîci cînd vor cîinii!
Cit despre rest, Bubo nu face altceva decît plînge pe umărul actualului șef adjunct, cum a mai făcut-o și cu alt șef adjunct, fost, fost, fost... dar, de fapt, plînge că nu mai lucrează la ziar.
Nu mai plînge Bubo... Fii bărbat, ce dracu!
Mircea BUJORESCU

Amănunte despre războiul din Golf — în pag. a 4-a

ZORIANUL

COTIDIAN INDEPENDENT AL VĂII JIULUI

ANUL II, NR. 290

MIERCURI, 23 IANUARIE 1991

4 PAGINI — 2 LEI

Ce va spune Europa?

Era sfîrșitul lunii iunie sau începutul lui iulie, atunci cînd, după blestematete zile de 13, 11, 15 iunie, se încheieau ziaristii prin Valea Jiului. Am fost vizitat de un corpondent al seriosului ziar german Die Welt. Într-o lungă discuție despre aventura minerilor, nu numai eu ci și dumnealui aveam convingerea, acum parcă a început să se clarifice și asta din pricina schimbărilor actuale de atitudine a unor lideri de sindicat, că a fost o manifestare spontană a îngrijorării pentru soarta țării din aceste frământate zile atît de apropiate de scrutorul din 20 mai.
Abia după cîteva luni, prin toamnă, cînd Consiliul European, care tot schimbă din nas, ne dojeneste părintește și ne admonestează, mă întrebam cum eu un stumat parlamentar de pre-stadiul investigațiilor și redactarea raportului de care e condiționată integrarea României în Europa. Nu fără surpriză nedisimulată am aflat că raportul e gata însă intrînzecare nu vor să-l semneze UDMR, PNL și PNT-CD. Și iată că abia acum, după șapte luni de la tristele zile de la jumătatea lui iunie și cele tot atît de triste de mai înainte, de la Tg. Mureș, s-au trimis nu anul, ci două rapoarte. Uite-așa domnii din Consiliul european a-

care zicea către un împrișnat: „Ai dreptate, bre!”; apoi, ascultîndu-l pe celălalt, i-a spus: „Ai dreptate, bre!”; și, în sfîrșit, îi spune tînrului, emul intrigat că nu pot avea amîndoi dreptate: „Și tu ai dreptate, bre!”.
Timpul vindecă rănile, ne șoptește lăptelepciunea cunoscută. Numai că rănile, deși cicatrizate, încă mai dor. Că este așa, am aflat ieri dintr-o misivă anonimă în care se scrie negru pe alb: „Partidule au dezbinat gazetarii, au mîrlat la nenorocirea din 13—15 iunie, cu care ne șantajează și strănătaie. Minerii nu ajungem și a 3-a oară la București dacă poporul și CFR-ul nu era de acord să pună capăt destrăbălării intelectualilor și golanilor”. Este o opinie personală. Eu am o altă opinie și anume că ne înnoim sufletește greu, nu ne mai dezbarăm odată de etichetările care ne-au învățat atîția și atîția ani. Zilele acelea ne-au învățat că eșecurile, au semnificat nelineredere și suspiciune între grupuri sociale și profesioni, între intelectuali și muncitori sau invers, între tineri și vîrstnici, între părinți și copii.

Tiberiu SPĂTARU

(Continuare în pag. a 2-a)

Treaba lor, treaba lor fosilelor...

O știre pentru care nu băgăm mîna în foc și pentru care nu răspundem decît în fața... Marii Adunări Naționale. Ne-a pripocsit Dumnezeu și democrația și pe noi, cei care ne chinăm în Valea Jiului, cu o vertebră a Partidului Socialist al Muncii. Mai modern, un fel de filială. Ochiu și limpuțele noastre au aflat că și pe aici s-au găsit vreo 80 (optzeci) de adepti. Adică o celulă mai mică. Poate oamenii s-au încercat din convingere. Treaba lor. Cine sînt dînsii, e greu de aflat, fiindcă, se pare, acționează în ilegalitate morală. Momentan. Dar noi tot am aflat cîte ceva. Am aflat că se duc lupte intestinale fiindcă actuala conducere nu e bună. Cîci liderul a fost activist p.e.r. Celălalt ce-or fi fost? Tărăniști, liberali sau... cațaveniști? TOV-urilor, treaba dumnea-voastră... Noi nu garantăm. (M.B.)

...Pe acesta au pus mîna

Cu numai cîteva zile în urmă, la ceas lîrziu, cînd cei din schimbul doi se grăbesc să prindă ultima cursă spre casă, un lucrător feroviar aflat în așteptarea trenului de Lupeni, pe peronul de la punctul de oprire „Aeroport”, a observat ceva suspect la una din ferestrele Disco-bar-ului particular „Parîngul”. Un individ se străduia să spargă plăcile groase de sticlă ale unui luminator, încercînd să pătrundă în interior. Ceferistul — omul, modest, a preferat să rămînă anonim — nu s-a pierdut cu firea. L-a înșfăcat sănătos de guler pe „noptaticul curios” și, cu sprijinul unui taximetrist — hai cu el la Poliție. Scurt. Ceferistul nostru, om cinstit, și-a făcut datoria de cetățean. Oare ești dintre noi și-o faci, luînd atitudine în fața delincvenței? (Al. H.)

Jiul a plecat la Felix

Duminică, la ora 12,30, echipa de fotbal Jiul Petroșani a plecat cu autocarul (plin de jucători) la Felix, pentru pregătiri. Nicio dată această echipă a minerilor nu a fost mai hotărîtă ca acum să lase sudoarea și indisciplinarea pe alte meleaguri și să se întoarcă asemenea unui porumbel, curat și alb la locul ce se numește Divizia A. Antrenorul Octavian Cojocaru nu a însoțit echipa. De ce? Poate nu vrea o renaștere a ei. Mareu, fosta extremă a Craiovei și a naționalei, ajutat de Puia Benea și-au luat inima în dinți și vor ca soarele redresării ei să lumineze conștiința fiecărui jucător și a fiecărui supporter. În sport îți poți reveni și pe ultima sută de metri. Toți ce trec linia de sosire se numesc campioni. Fie ca Jiul să fie din acest punct de vedere cel mai mare campion. Mai sînt 40 de zile pînă la primul fluier al arbitrilor pe cel mai frumos stadion din țară, JIUL PETROȘANI.
Dorel NEAMȚU

ÎN FIECARE ZI CITIȚI ZIARUL.

Săptămîna parlamentară de Valeriu Butulescu

DEPUTAT P.S.N.

Legea fondului funciar a fost prioritară în activitatea Camerei Deputaților. Inițiatorul acestei legi, Ministerul Agriculturii, nu prevăzuse în proiect ca și pădurile să fie restituite țăranilor care le-au stăpînit cîndva. Mai mulți deputați au făcut propuneri în acest sens, dar toate s-au izbit de opacitatea altor deputați cărora li s-a lipit de memorie expresia „proprietate obștească”. Aceștia au adus fel de fel de argumente: ba că țăranii ar distruge pădurile, fiindcă n-au habar de ecologie, ba că ar duce prejudicii industriei forestiere. În realitate, statul este cel care și-a bătut joc pînă acum de „au-

rul verde” al țării, despădurînd fără milă suprafețe mari, de dragul unui export care nu ne aduce mai nimic. Sute de mii de metri cubi de masă lemnoasă putrezesc anual în păduri, în vreme ce prin depozite bate vîntul pustietății; în vreme ce atîția oameni săraci n-au cu ce să-și încălzească sobele. Cit a fost de grijuliu statul cu pădurile știm prea bine. Țara e plină de versanți despăduriiți, erodați de ape. Pădurile au fost jefuite de pădurari, care au furat și continuă să fure „ca n codru”.

(Continuare în pag. a 2-a)

Ce ne preocupă mai mult e PROTECȚIA SOCIALĂ A MINERILOR

Interviu cu dl. Sing. ILIE TORSAN, vicepreședinte al Ligii sindicatelor miniere Valea Jiului

Data fiind criza prin care trece economia noastră națională la ora actuală și repercusiunile ei directe asupra vieții sociale, mai ales în perspectiva reformelor ce se anunță din partea Guvernului, în mod firesc, protecția socială a salariaților se impune drept obiectiv prioritar al sindicatelor. Ce preocupări există în acest sens la nivelul Ligii sindicatelor miniere libere Valea Jiului?

— Ne-am întors, de curând, din Capitală, unde o delegație a Ligii noastre a întreprins demersuri la diferite organe centrale tocmai în beneficiul calității vieții, și protecției sociale a minerilor.

— În ce au constatat aceste demersuri?

— În primul rând, am prezentat la Guvern un amendament la proiectul legii salarizării. Ne-a condus tocmai ideea să asigurăm protecția minerilor în perspectiva liberalizării prețurilor, în etapa a doua. Prin amendament, cerem o departajare a salariilor în sectorul minier, în funcție de condițiile geo-miniere ale fiecărui bazin. Am avut și în ideea asigurării stabilității forței de muncă în Valea Jiului. Ne-am bucurat de audiență și la ministere și la Guvern și avem toate asigurările că amendamentul va fi adoptat în vedere, ceea ce va fi un câștig categoric pentru

salariații minelor din Valea Jiului. Am fost primiți, totodată, de ministrul adjunct al sănătății, dl. dr. Rădulescu, pentru o problemă ce a devenit acută în Valea Jiului — lipsa de medicamente. Am ajuns în situația ca Spitalul municipal să nu aibă nici antibiotice. O primă măsură: s-a intervenit pentru a nu se expedia din Iași și primul lot de medicamente, transport ce trebuie să sosească de la o zi la alta. Totodată, am primit asigurări, că ni se va repartiza o cotă corespunzătoare din medicamentele de import, inclusiv din ajutoarele din Germania.

Un alt obiectiv al deplasării noastre la București a fost obținerea sprijinului necesar pentru instalarea postului local de televiziune în Petroșani. Am primit selectoare; ni se vor trimite specialiști pentru instalație, am convenit să trimitem și noi oameni la specializare la București. Am fost la Televiziune, la ICRET pentru a ne livra un emițător de 50 W. Ceea ce pot să spun este faptul că vom avea toate sansele ca la sfârșitul lunii martie, postul local de televiziune să intre în normal.

— Ce s-a întreprins pentru îmbunătățirea aprovizionării populației?

— Aprovizionarea preocupă în mod constant conducerea Ligii sindicatelor. Cu ocazia deplasă-

rii noastre la București, am contactat conducerea ministerelor comerțului interior și exterior solicitând tocmai îmbunătățirea aprovizionării Văii Jiului. În același scop am luat legătura direct cu prefecturile județelor Bihor, Timiș, Alba, Craiova, stabilind livrarea unor produse strict necesare pentru populația Văii Jiului. În domeniul aprovizionării avem și alte inițiative despre care vom discuta la timpul potrivit.

— Chiar dacă-i iarnă oamenii se gîndesc la concediile din vară. Așadar, care-i situația cu biletele de odihnă și tratament pe acest an?

— Biletele se achiziționează de fiecare sindicat și se ridică de la Federația sindicatelor miniere. Unele sindicate le-au și achiziționat, pe bază de comenzi ferme care, în proporție de 90 la sută, sînt asigurate. Problema e că sînt mai scumpe. Liberalizarea prețurilor și-a pus pecetea și asupra costului biletelor în stațiuni. Deocamdată le-am acceptat așa, pentru a ne încadra în perioada contractărilor. Dar, ne vom ocupa și de problema biletelor de odihnă și tratament și modul cum a fost stabilit costul lor la nivelul Federației. Vom mai discuta și de bilete și de Federație și de alte aspecte ale activității sindicatelor.

Ioan DUBLEK

SĂPTĂMÎNA PARLAMENTARA

(Urmare din pag. 1)

Acordarea unor suprafețe de pădure țăranilor e o măsură justă. În primul rând, ea are o dimensiune istorică. Acești țărani au avut cîndva aceste păduri. Atunci ei le-au cumpărat de la stat. Pentru un hectar de pădure de stejar s-a plătit, în anii '30, în jur de 15.000 de lei. Și aceia erau lei, nu jucărie. Pentru comparație, amintesc că un litru de vin altoit făcea atunci... 5 lei. De-atunci vine probabil și cîntecul: „am un leu și vreau să-l beau” (astăzi, un leu nu-ți ajunge nici pentru un pahar cu sifon). Așadar, țărani au sfîșinit cîndva aceste păduri. Dreptul lor de proprietate este, în unele cazuri, întărit de vechi hrisoave domnești. Dar comuniștii au luat totul, improprietărind statul, care s-a dovedit a fi cel mai nesăbuit și dezinteresat capitalist. După două zile de dezbateri Camera hotărăște să restituie suprafețe de pădure de cel mult o jumătate de hectar.

S-ar putea ca această lege să intre în istorie sub denumirea de „Legea improprietării agronomilor”. Într-adevăr, acești specialiști, foarte bine reprezentați în Parlament, s-au dovedit a fi tot timpul atenți cu propriile lor persoane. Legea intenționează să dea pămînt țăranilor. Agronomii susțin că sînt și ei țărani și cer pămînt. Ei au încercat să se pricosească, prin câteva amendamente, pe care ei le-au propus, ei le-au votat. Unii au cerut chiar 30 de hectare, pentru că ei „se pricep” la pămînt. Amendamentul a fost respins. În schimb, s-a aprobat ca ei să primească pînă la zece hectare, acolo unde este pămînt. Oricum, nu trebuie să-i învidiem. De data aceasta ei vor fi nevoiți să-și luereze singuri pămîntul, nu vor mai putea conta pe munca „patriotică” a ceafștilor.

„Cine-mparte, parte-și face”. Așa ar suna chestiunea cu stațiunile experimentale, redus la scara unui proverb. Agronomii solicită (și primesc) zece de mii de hectare pentru stațiunile de cercetare științifică. Motivația lor e plină de candoare: spun că agricultura românească a stabilit numeroase recorduri mondiale. Grație acestor stațiuni. Citiți vă rog „România Liberă” seria veche și veți găsi acolo performanțele județului Olh, erau al Revoluției agrare, în 1987, campion absolut la soia, tomate, grâu și orz de toamnă. În același an la CAP Scornicești s-a înregistrat o pară de dimensiunea unui pepene verde, iar Nicolae Ceaușescu s-a lăsat fotografiat lingă un știulete enorm, care amintește de rachetele lui

Saddam Hussein. De altfel, chiar Revoluția din decembrie 1989 a izbucnit în urma unei abundențe de produse agroalimentare, asigurate de agricultura socialistă și croicii noștri agronomi.

Între timp lumea a aflat că la Parlament se dă pămînt. În ultima zi a săptămînii primim o cerere din partea Patriarhiei, prin care aceasta solicită cîte zece hectare pentru mănăstiri și biserici. Cererea ne pune în mare încurcătură. După 40 de ani de fals ateism, am trecut la o politică de falsă pocăință. Miniștrii bat mătăni iar Televiziunea transformă credința în material de propagandă. Dacă lucrurile vor continua așa, în curînd ne vom călugări cu toții.

Mi se pare normal să dăm zece hectare mănăstirilor, care sînt mici unități productive. Dar a improprietări bisericele sătești mi se pare nedrept. E ca și cum ai improprietări de două ori preoții. Pentru un preot pămîntul devine obiect al muncii, iar atunci cînd e transformat în cimitir. Cred că bisericile au nevoie de pămînt, pentru a-și extinde cimitirele, pentru ca mortimile să aibă o suprafață decentă. Țărani, speriați de sistematizare, și-au îngheșuit morții cum au putut. Pe vremuri, circulau chiar glume macabre, cum că Ceaușescu ar da un decret, conform căruia morții vor fi îngropați într-o dungă sau chiar în picioare pentru a valorifica rațional suprafața cimitirelor. Avem nevoie de sprijinul bisericii în opera de transformare a poporului nostru. Dar însăși biserica are nevoie de transformări interne. Ea ar trebui să se ocupe mai mult de viața spirituală și mai puțin de cea materială, cum e pămîntul. Se va reveni iarăși la lăcomia proverbială a preoților, disprețuită de folclorul nostru național, ridiculizată de eroul nostru național Păcală (un Bulă al secolului XIX)?

Indiferent ce consecințe voi suporta pe lumea cealaltă, țin să vă anunț că nu voi vota cîte cincisprezece hectare pentru fiecare biserică. Parlamentul e în dificultate. A cerut timp de gîndire. Se va încerca probabil o mutare în plic. Dl. Cazimir Ionescu ne atrage atenția că ignorînd cererea Bisericii, ne putem pierde alegătorii. Cred că acest pămînt s-ar cuveni mai degrabă unui țăran navetist, viitor somer, cărnăia Reforma nu-i poate da decît o jumătate de hectar. Dacă gîndesc cu păcat, rog să fiu iertat. Am un respect deosebit față de Biserică. Dar există o limită a prostituării intelectuale dincolo de care nu pot trece, fie că mă amenințați cu focul Iadului, fie că mă amăgiți cu grădina Raiului.

Ce va spune Europa?

(Urmare din pag. 1)

A trecut mai mult de un an și reconcilierea națională, unitatea aceea din 21-22 decembrie 1989 s-a destrămat. Și această zeulitoare realitate psihosocială se răsfrînge în maniera de a munci deoarece o democrație fără muncă este un nonsens.

În atare împrejurări nu e curînd să fim intrigat ca evenimentele, care vor fi istorice dacă n-au ajuns încă, sînt confuze, onorata comisie parlamentară

este formată și ea din oameni care au o anume culoare politică și nu pot sări peste umbra lor. Formă acum cînd, încrezătorii în parlamentari, avem nevoie de certitudini, nu de puncte de vedere divergente — care și-așa le au și ei —, cele două rapoarte ne intristeză. Pluralismul e doar o idee, una vorbim și altceva facem pentru consolidarea democrației după care am jînduit. Și tot mai tînjim acum înfrîșnați: ce-o să spună Europa de noi?

NOTA

Încotro alunecăm oare?

Magazinul Jiul a primit zilele trecute noi și vechi sortimente de mărfuri. Cu prețuri liberalizate. Chiar dacă acum în plin sezon de iarnă se pot sau nu folosi. Sănițele sînt primele, în cantități suficiente. Forma, greutatea și lemnul sînt aceleași ca și pînă acum. Chiar și zăpada își păstrează de milenii culoarea și darul. Dar industria e industrie. Noul preț al unei sănițe este acum 437 de lei și pînă mai ieri era doar 170 lei. Tot acum au sosit și sănițele pliante. Produs nou, preț nou — 316 lei. Alăturat stau în așteptare mini schiurile și prețul este mini 245 lei. Tot se vorbea să fie oricît de scumpă marfa, dar să fie! Și acum este. Încotro alunecăm oare? Chiar dacă nu avem zăpadă.

Dorel NEAMȚU

Au sosit din nou banane!

Hotărît lucru, Ministerul Comerțului și Turismului se ține de promisiuni. Angajat în contracte cu străinătatea, urmînd și realizarea lor, efectele se simt și pe piața noastră. Cafea la discreție, țigări pe toate drumurile și chiar și brichete. Zilele acestea au sosit din nou portocale și banane și ele se livrează la populație. La portocalele cozile au mai scăzut, la banane însă se mențin. Lumea, oricum apreciază și gustul și cantitățile. Pînă acum, ICRA și Comerțul au scos pe piață nu mai puțin de 416 tone portocale, 184 tone lîmii, 117 tone grape-fruite și 90 tone de banane. Și tot mai trebuie. Copii și părinți... la datorie.

Dorel NEAMȚU

BUNE...

INTRUNIRE Sîmb, 24 Ianuarie 1991, la ora 10, va avea loc în Petroșani, sala Casei de cultură, o intrunire, organizată de Administrația financiară Petroșani. În cadrul căreia va fi prezentată Hotărîrea Guvernului României nr. 52/1991 referitoare la responsabilități și fondul salar de garanție. Sînt invitați contabilii și toți funcționarii cu atribuții în domeniul salarizării.

RECLAMA. De la Asociația Reclamații și s-a comunicat că persoanele care mai doresc să aducă dublă acțiune (penința României și Republica Moldova) se pot prezenta joi, 24 Ianuarie, ora 17, la Casa de cultură din Petroșani, avînd asupra lor actele necesare. La pedința vor fi lămurite toate aspectele legate de acest drept cîștigat.

RECLAMA. Pe afișierul din oraș este anunțat, pentru data de 26 Ianuarie 1990, spectacolul

„Teroriștii risolui”. Protagonisti: Nae Lăzărescu, Vasile Morar și Vasile Șeicaru. Afișul, elementul principal al reclamei, terorizează limba română cu greșelile de ortografie. Calitatea spectacolului trebuie să-și facă singură reclamă pentru că afișul... (V.S.D.)

PATINOAR ADEVARAT. Da, este vorba, într-adevăr de un patinoar, iar nu de vreo baltă tranformată ad-hoc în așa ceva de gerul care s-a lăsat afară. Patinoarul respectiv se află la Valean, mai exact pe amplasamentul terenului de sport de lîngă preparafă Coroesti. Zece de copii și chiar maturi pot fi văzuți, seară de seară, ducîndu-se într-acolo, purtînd pe umăr legătura de patine.

PIERDUTE LA „UNA MICA”. Hotărît lucru, mulți nu știu unde le sînt actele. Domnul Liviu Morar, din Petroșani ne-a adus la redacție buletinul de identitate și legitimitatea de serviciu ale domnului Vasile Sirbu, vașnetar la IM Lomea V.S. le-a pier-

dut în restaurantul „Bulevard”. Acum și le poate recupera de la administrația ziarului. (A.I.H.)

DIFUZARE BOLNAVA. Ne-a sunat la telefon dl. Dumitru Feleiu, Dumnealui ne-a relatat despre modul defectuos în care se

Cotidiene

face difuzarea presei în Vulcan. Este vorba, în primul rînd, de ziarele cotidiene, a relatat domnia sa. Pînă nu demult, acestea se puteau procura de la magazinul „Artizanat”, situat lîngă cînematograf. De vreo două săptămîni, ele se difuzează într-un raion din magazinul Tineretului. Numai că aici e buba. Cînd se primește marfă, unitatea este închisă și așa rămîie pînă a

doi zi, cu ziare cu tot. Mai ai o șană: la chioșcul din fața liceului. Numai că și aici, într-un spațiu strîmt, vinzătoarea de-abia se descurcă printre maldărele de titluri. Și, în plus, fiind singurul chioșc de la care poți procura un cotidian, coada — îndeosebi pe la orele 11-16 — ajunge la peste 20 de persoane. Ajutați-i pe oameni să găsească leacul pentru înăntoșirea difuzării presei. Vă rugăm!

SOMAI. Trista realitate a somajului se face simțită din ce în ce mai mult și în municipiul nostru. De cîteva zile și-a încetat activitatea de producție unitatea din orașul Uricani — Societatea Comercială „Cuarț S.A.”, fosta preparafă pentru cuarț. Nu se știe cu certitudine cînd va fi reluat lucrul (S.V.)

CALDURA. Luni noaptea, o bună parte din cartierul Petroșani Nord nu a avut căldură în calorifere. Cum afară gerul a fost și este încă puternic, e lesne de înțeles cu ce bucurie au primit

locatarii „cadoul”. Și cum noi nu am știut ce răspuns să oferim celor ce ne-au întregat, ne-am gîndit că poate ne scoate din încurcătură IGCI, Petroșani. Deci așteptăm să spunem oamenilor ce s-a întimplat (G.C.)

PATURI PLIANTE. Printre articolele care lîpeau pînă acum din comerț erau și paturile pliante. Ele au (re)apărut și se pot cumpăra și folosi. O întîndere și o odihnă binevenită costă în prezent 815 lei. Și cînd te gîndești că pînă acum paturalul pal costa 317 lei. Era, într-adevăr, odihnitor (D.N.)

RATII. Datorită cantităților insuficiente de orez, deocamdată, rația de orez s-a stabilit la 250 g de persoană, lunar. De asemenea, rația de mîlai este de 2 kg. Sperăm să auzim vești mai bune (D.N.)

Rubrică realizată de Gheorghe OLTEANU

ȘI NEBUNE

DE LA DILJA ÎN JOS, VINE CĂRBUNE FRUMOS

Are cuvîntul domnul director:

„Cîştigurile pot creşte fără limită“

Calm, sigur pe sine, domnul inginer Carol Schreter, directorul minei, îmi vorbeşte despre ce se preconizează, în acest an, la EM Dilja. Nu mă miră siguranţa domniei sale: e unul dintre puţinii care cunoaşte toate unghiurile minei. Şi care, dacă şi-a pus ambiţia să facă ce şi-a propus, nu se dă înapoi.

Îmi vorbeşte, la început, despre reculul, despre modul oarecum anevoios în care mina a demarat în 1991. Avalanşa de zile libere de la începutul anului şi situaţia delicată a liniei de front s-au reflectat în producţia extrasă în prima jumătate a lunii ianuarie. Treptat, situaţia s-a limpezit, activitatea s-a îndreptat înspre bine, iar mina a ajuns în faza în care realizările au crescut, existind certitudinea recuperării producţiei programate pînă la sfîrşitul lunii. Desigur, dl. director are în vedere şi factorii care fac posibilă atîngerea acestui scop: mai buna plasare, creşterea realizărilor

pe brigăzi, aportul substanţial al fiecărui salariat la locul în care este plasat, coordonarea atentă de către maiştri, şefi de sectoare şi conducerea minei a operaţiunilor din subteran. În nici un moment nu trebuie neglijat fluxul de transport — pe verticală şi orizontală — aici problema constituind-o reducerea timpului la intervenţiile necesare remedierii defecţiunilor ce apar la transportoarele cu raclate şi benzii.

În anii construcţiei celei mai drepte orînduirii, au fost neglijate total lucrările de deschideri şi pregătiri. Asta a făcut ca mina să rămînă în urmă cu aproape 7-8 ani mai ales în privinţa deschiderilor. Acum, observîndu-se „rezultatele” unui asemenea gen de mînerit făcut la indicaţiile diferiţilor „tovi”, se urmăreşte redresarea şi în acest domeniu. Pentru creşterea vitezelor lucrărilor de investiţii există deja în funcţiune o combinaţie de înaintare, iar o alta, afla-

tă deocamdată în revizie, va fi pusă în curînd la treabă. De altfel, dl. director a precizat că s-a întocmit un plan de re tehnologizare a minei. E adevărat, nu cu investiţii deosebit de mari — deoarece mina nu se pretează la o mecanizare deosebită —, dar în care accentul este pus pe structurarea unor efective de lucrători bine calificaţi şi perfecţionaţi, capabili să-i înlocuiască pe cei pensionaţi, să realizeze producţia programată, ba chiar să o crească.

„Programul de producţie poate fi îndeplinit doar prin contribuţia fiecăruia, a încheiat domnul Schreter. Cîştigurile salariaţilor au crescut în ultima perioadă şi pot creşte fără limită”. Într-adevăr, acesta-i îndemnul pe care îl aşteaptă oamenii şi care nici pe departe nu mai aduce cu acel „să facem totul, dragi mineri...”.

• Ingerul Martin Nicolae, şeful sectorului III, nu uită că a fost sportiv. Îşi mai păstrează condiţia fizică. Şi pentru că n-are telefon acasă („cererea îmi zace pe la poştă, poate dă de ea dom' Balan şi-o citeşte”) ar fi în stare, în caz de ceva, să vină într-o fugă din Aeroport pînă la mină. La orice oră din noapte. Pînă acum n-a avut ocazia s-o facă. Sectorul îi merge bine, „pata neagră” i s-a pus doar cînd a avut închideri de felie. Acum sectorul s-a întremat şi scoate cărbune fest. Ce-l supără este aprovizionarea, sectorul III este cel mai îndepărtat şi asta îi ia multe posturi la deservire şi regie. I se ard încă multe motoare, piesele de schimb nu tin. „Nimic nou în fiabilitatea lor, spune el, sînt tot alea făcute după modelul vechi să tină pînă ajung la beneficiar”. Mulţi dintre meseriaşi — mineri şi mecanici — i-au ieşit la pensie, cei calificaţi sînt puţini, de-i numeri pe degete. A început să se dea la cei cu nemotivate. Speră să facă ordine în privinţa asta. Deoarece aprovizionarea cu lemn de mină

Ce zic oamenii aşteptînd autobuzul

Dilja este singura mină la care autobuzul are staţia terminus în curte. Şi aceasta nu pe considerentul „totul pentru om”, ci pentru că e unicul loc în care superlongul poate să întoarcă.

Multe ţi-e dat să auzi dacă, în jurul orei 13, te afli printre cei care-l aşteaptă pe nea Bitiu, soferul, să-i ducă acasă. Îndeosebi chestiuni de producţie, deoarece se ştie, în subteran subiectul preferat de discuţie îl constituie femeile, iar, afară, la una mică, se vorbeşte de necazurile din mină. Mă amestec printre ei şi-i întreb de una, de alta. La început oamenii sînt circumspecţi, mă radiografiază cu privirea, nu cumva să fi venit pentru destabilizare. Le zic că sînt de la ziar, că o să notez exact ce spun ei şi că la fel o să apară şi în gazetă. Unii continuă să fie neîncrezători, dar pe alţii se vede treaba că i-am înduioşat. Minerul Mitică Gheorghiu, din sectorul I, îmi vorbeşte despre baie. „Arată de parcă nu se ocupă nimeni de ea”. De alături, Vasile Valache, tot minier la I, îl acompaniază: „Da, domnule, e frig al naibii în baie”. „Şi altceva?”, îi încurajez. „Păi, greutăţi în subteran, continuă dl. Gheorghiu. Este asistentă tehnică, dai greu şi pentru ei, că n-au piese de schimb şi nu pot face un lucru cu mîinile goale. Apoi, sindicatul să se ocupe şi de asta, din subteran, să avem şi noi rezultate”. Le mulţumesc pentru cele puse şi caut cu privirea pe alţii dispuşi s-o facă. Văd omul şi mă apropiez. Se recomandă ca fiind sing. Ştefan Gaură, adjunct şef de sector la transport. Dumnealui îmi relatează problema numărului unu a sectorului: prezenţa facultativă la şut. La început, boala asta i-a prins pe electricieni. Acum ei s-au mai lecutit, dar s-au molipsit manipulanţii de la flux. Speră că o să le vină şi lor mîntea cea de pe urmă. Mă mai reţine cu o chestiune: aprovizionarea cu cablu pentru trolii. „De cinci luni n-am primit nimic. Să vedem ce s-o rezolva la Cîmpia Turzii”.

CU OCHII AŢINTIŢI PE P. M.

Aşa, privind după suma de bani alocată protecţiei muncii, lucrurile sînt pe bune. În 1990, au fost prevăzuţi 2 milioane de lei pentru procurarea echipamentului de lucru şi a celui de protecţie. Dar suma cheltuită în acest scop a ajuns la aproape trei milioane. Mai exact 2.994.200 lei. Aceasta pentru că, între timp, a intervenit scumpirea şi, apoi, alta a fost periodicitatea acordării acestui gen de echipament: trei perechi de salopete şi două de cizme anual, faţă de o pereche şi două — înainte. Plus că, de anul trecut, totul se dă gratuit, omul nemişcînd nici un cent pentru ele.

Dar cu toate acestea, se simte o lipsă cronică de cizme. Cînd se aduc, vin puţine. În 16 ianuarie, de exemplu, la mină au sosit 50 perechi de cizme şi 80 de salopete. Plus o cantitate infimă de veste vătuite şi bocanci. S-au trecut ca pîinea caldă. Cei care n-au prins stau şi flueră. Nu se ştie cînd vor veni următoarele. La vestiare se mai practică „împrumuturile” şi, dacă n-ai apucat să-l vezi pe „binefacător”, te trezeşti că trebuie să mergi în mină încălţat cu ce ai venit de-acasă.

Tot de la doamna sing. Antoaneta Hodor şi dl. sing. Mircea Lazea, din compartimentul de resort, mai aflui şi despre of-ul electricienilor: echipamentul dielectric. Celo 10 perechi de cizme dielectrice, aduse în cursul anului trecut, sînt pe departe în a satisfac necesarul solicitărilor pe care le fac electricienii, mecanicii de locomotivă şi manevranţii de la ventilatoarele de aeraj.

Ii ceri omului să respecte normele de protecţie a muncii, să nu calce pe bec, dar... Asta e lipsesc becurile — chestie la nivel naţional (la bursele tucjuriilor, watt-ul a ajuns să coste 1 leu, adică un bec de 100 w egal 100 lei!), trasecele din mină sînt în beznă, la fel rampele puţurilor, punctele de deversare. Nu mai vorbesc de faptul că, dacă vrei să vezi în ce birou intri, mai întii trebuie să aprinzi bricheta să citeşti ce scrie pe uşă. Situaţia nu este singulară şi de ea nu se fac vinovaţi cei de la mină, de la orice nivel i-ai lua. Si atunci, vorba d-nei Hodor, cum poţi să iei la rost pe cineva că nu respectă regulile de protecţie a muncii privind iluminatul? Respectivul îţi arată, cu un gest simplu dilia rămasă văduvă de mult timp!

O treabă care îngrijorează (din păcate nu doar la mina dilja, ci peste tot) este lipsa medicamentelor. S-a adus, acum cîteva luni, o cutie cu ceva pastile — antiseptice, aspirine, alcoolam. Şi asta foarte puţine, nepuţinînd în planate în toate locurile unde există puncte de prim-ajutor. Dar hăpurile acestea sînt bune de dat mai mult la femei, cînd au o migrenă sau ceva în genul asta. În cazuri mai grave — ca baten împreună în lemn — ce poţi face? Te uita la om şi vezi cum îi curge sîngele. Asta pentru că nu găseşti trop de soluţie ozonizantă şi un metru de faţă pentru bandajat.

Reţin, că de la mină fac croşturi pentru toate necetea, de la parţială de culo unde se munceste, să fie adus. Umbra în curtea şi în dreapta, solicită, dar de cele mai multe ori rămîn dezamăgiţi cînd văd ce pomeni. Nădărnici, si iar începe acest dans, în care participantul este acelaşi şi rezultatele similare celor dinţii.

DESTĂINUIRI

şi scindura schioapată, a pus la punct cu cologul său (ing. Ion Ciobanu confirmă) un program de lucru de trecere la exploatarea cărbunelui în abataje frontale.

• Ingerul Ştefan Stoica stăpîneşte sectorul II, cu ponderea cea mai mare în producţia minei. Doar în 17 ianuarie a avut o cădere, de 29 de tone, şi asta pentru că au trebuit montate cîteva TR-3. Acum îi are în colimator pe cei care bagă goluri. Unii au profitat că doi şefi de brigadă au fost în concediu şi au lăsat-o moale cu lucrul. Chestia s-a văzut la salar: sportivii au avut k-uri de 0,7, iar adversarii lor au ajuns pînă la 1,29. În sector există linie de front suficientă şi speră să fie primul şi ca oamenii să înţeleagă că banul se face din cărbune.

• Ingerul Octavian Berinţian, de la I, a făcut, cu alţii, nişte calcule de eficienţă economică. „Procentul o cenuşă în cărbunele extras de noi este de 33-35 la sută. Eu zic că-i des-

ful de bun şi ar putea fi trimis chiar în starea asta către termocentrale. Am ieşi mult mai bine decît acum, cînd îi trimitem la prepararea doar să fie udat”. Am luat asta ca o părere personală a d-umnealui, nu sînt specialist în materie, aşa că îl rog să-mi spună ce e bine şi ce e rău în sectorul său. Îşi aminteste că trimestrul trecut a mers bine cu producţia, cu excepţia lui decembrie cînd a fost la limita. Aceasta pentru că l-a necăjit un foc englogen în abatajul camera 3/3. Două săptămîni a durat pînă a fost lichidat. Acum urmează redresarea, crede în ea, mai ales că mizează pe o altă capacitate, abatajul 5/3, cu două aripi, care şi-a luat bine zborul. E adevărat, aprovizionarea merge greu deoarece s-a ajuns cu exploatarea la orizontul de bază, iar presiunile sînt mari. Alte necazuri? Nu-i o nouăte că doar 80 la sută din efectivul sectorului vine la şut şi nici că lipsesc scindura şi lemnul de mină. Îi întreb dacă are cutie N-are. Foloseşte tot din alea, făcute după formula jigănească în atelierul mecanic al minei.

PĂREREA SINDICATULUI

În antecamera de la sindicat n-am mai dat peste doamna aceea care, altădată, fulgerîndu-mă cu laserul privirilor, amplificată de lentilele ochelarilor, mă oprea sever cu „tov. preşedinte nu-i aici!”. Era doar maşina de scris aşă-că, netulburat şi cu inima uşurată, am păşit mai departe. Domnul Ion Ungureanu, liderul sindicatului liber din mină, şi adjunctul său, dl. Ion Dumitrescu, erau la datorie. Maldărul de hîrtii pe care îl aveam în faţa dovedea că subiectul discuţiei de la care i-am întrerupt nu era niciodată posibilită. Asadar, cauzem la ţane Ce e la ordinea d-zi?, întreb mobilizator. „Practic, nici nu ştiu să zic care problema este mai importantă, spune dl. Ungureanu. Prima ar fi baia minerilor. Nu se poate material cu ce s-a aranjat. Avem scandal cu oamenii, mai ales acum, pe frigul ăsta. Cred că e vorba şi de dezinteres. Nu se potresa aerotermele ba că au arat au motorole, ba că s-au luat. Nu mai avem materiale în depozit: lemn scindură. Dacă nu se aduc într-o lună, ce avem o pe terminate şi apoi slăm”.

O alta ecuaţie a cărei rezolvare se întuzie să fie găsită este cea a condiţiilor de cazare din căminele de nefamilişti. Doar denumirea este „de nefamilişti”, pentru că în ele locuiesc alţi holtei cît şi din cei care au venit în Vale cu familia cu tot. Mina reproşează asta celor de la IACCVJ, că nu le-a imputat devastatorilor bunurile distruse. IACCVJ-ul ripostează, spunînd că e vina minei, care ea era dator să facă imputările respective. Dar pe cine să pui să plătească paguba cînd cei în cauză au plecat fără să zică salut. Şi cu toată de libidare în alb? Un fel de prinde obul, scoate-l ochii, şi din picate, aceluşi Joe continuă!

Cînd vezi pe unul că merge la medic, şi că vine ori pentru boala, ori pentru butelie. Sau pentru consiliu. La nici unul din aceste două capete oamenii nu sînt înduioşabili. Cererile pentru boala sînt în număr de peste două mii. Cota remuneraţiei minei în 1990 a fost de 70 de apartamente. S-au primit 21. Nu e nimic! La butelie e înghesău mare. Pentru a le încinde gura la tot ar fi nevoie de 280 — ultima statistică. Dar

nimic 57 de salariaţi au primit preţiosul recipient. Restul aşteaptă. Se umbra şi cu şmecherii. Unii vor să aibă acasă douăzeci de memento obiecte de preţ. E greu să-i dovedeşti pentru că prind de veste cînd se fac vizite la domiciliu şi le plasează pe la vecini. Dl. Ungureanu îmi zice că a găsit metoda pentru a-i demasca (e vorba de termenul) şi-a explicat în ce constă. Am promis să n-o discut.

Îi întreb pe lair comunistăbarea cu consiliul de administraţie. Dacă mîsar fi răpănit începînd cu asta în grad, cum e colaborarea între eu doamna din consiliu”, pe doamna că are în privit cu mine doamna. Doamna este singur în mine, şi e mîgîndu-se cînd ea s-ar putea vedea mai mult interes din partea consiliului de administraţie. Ceva mai multă colaborare între inginerii şefi şi director. Consiliul nu s-a întinat de mult”. Intervin domnul Dumitrescu: „Cînd eu întreb consiliul de sindicat trebuie să fie o colaborare mai intensă. Nu zic, îţi arată problema pe care l-a rădicit, dar acestea rămîn tot aşa”.

Actualitatea internațională

Războiul din Golf continuă, pe cale de a deveni „războiul sfânt“

A trecut aproape o săptămână de la declanșarea războiului împotriva Irakului de către forțele multinaționale, coordonate de SUA. După o săptămână războiului continuă în aceeași manieră, fără evenimente spectaculoase, fiind mai degrabă, cel puțin în ultimele zile, un război al declarațiilor diplomaților și guvernelor implicate, întrerupt când și când de bombardamente ale aliaților și riposte ale Irakului.

Un prim bilanț al pierderilor înregistrate de cele două tabere creează o mare confuzie, ducându-ne cu gândul la aceeași propagandă de război de acum câțiva ani (Iran — Irak) când, potrivit surselor respective, între cele două țări ar fi existat cel mai devastator război cu puțință.

Același lucru se reeditează și acum. Să luăm câteva exemple: SUA anunță în primele zile că aviația irakiană a fost distrusă în proporție de 80 la sută, pentru ca acum să revină și să spună că doar 10 la sută din aviația irakiană a fost scoasă din luptă. Pierderile în aparate de luptă recunoscute de Pentagon s-ar cifra la 16 aparate.

Pe de altă parte, Irakul anunță că a doborât 164 avioane inamice, în vreme ce pierderile lor în aparate de zbor sînt trecute sub tăcere, iar victimele masivelor bombardamente s-ar cifra la 94 de morți și câteva sute de răniți. Pentru ca starca de con-

fuzie să fie și mai mare zăriștii, fotoreporterii prezenți în Irak au fost expulzați, iar cei care relatează despre acțiunile aliaților sînt supuși cenzurii militare americane, engleze și franceze. În asemenea condiții, nici nu-i de mirare că știrile din Golf pot fi sau nu credibile și interesante în măsura în care armatele americană, engleză și franceză doresc și ele acest lucru.

Dincolo de aceste aspecte însă războiul împotriva Irakului continuă și pe măsură ce trece timpul capătă noi dimensiuni și complicații. Și în cursul zilei de ieri raidurile aliaților s-au succedat în valuri asupra pozițiilor irakiene din Kuwait și asupra capitalei Bagdad. După ultimele declarații se pare că în următoarele zile vor începe atacurile terestre asupra pozițiilor irakiene din Kuwait. În acest sens pregătirile aliaților au început deja.

De la începerea războiului și pînă acum, doar luni s-a înregistrat prima ripostă mai serioasă a Irakului, care a lansat asupra Arabiei Saudite 10 rachete prima dată și apoi încă trei, dintre care, potrivit datelor furnizate, doar câteva au reușit să ajungă în Riad și alte zone civile, celelalte fiind distruse în aer de rachetele sistem antirachetă americane. Mai mult decît atât Hussein folosește prizonieri de război drept scuturi umane, ceea

ce încalcă flagrant convenția de la Geneva.

Situația cea mai încordată însă o creează repetatele provocări la adresa Israelului, pentru a-l determina să intre în luptă, la fel ca și încercările lui Saddam Hussein de a atrage și Turcia în război.

Reținerea Israelului de a nu ataca, deși guvernul acestei țări a anunțat că își rezervă dreptul de a ataca Irakul cum și cînd dorește, este însă apreciată de forțele aliate, căci această reținere a Israelului ține în loc o serie de țări islamice, care imediat ar intra în luptă de partea Irakului. Astfel, președintele Pakistanului, țară preponderent musulmană, a anunțat că, în cazul în care Israelul atacă, 10.000 de pakistanezi vor fi trimiși la Bagdad pentru a apăra Irakul de forțele aliate. În Malayezia, o altă țară cu populație musulmană, a început completarea unor liste de voluntari care să fie trimiși în Irak, în cazul în care acesta va fi atacat de Israel. Războiul din Golf, în aceste noi condiții, tinde să se transforme în „războiul sfânt“, ceea ce ar fi mai grav și mai dezastruos pentru întreaga lume.

Deocamdată, însă, ciracii lui Hussein și-au început atacurile teroriste. În Turcia, în Italia, în Franța au și avut loc atentate cu bombe îndreptate, împotriva unor reprezentanți ale țărilor aflate în conflict cu Irakul.

Sport SPORT Sport

POPICE

Divizionara A, Minerul Vulcan, revelația sezonului, a început pregătirile. Sub conducerea profesorului de educație fizică Valeriu Pișcoi, statornicit în Vale, el însuși un campion al popicelor, înăra divizionară își desfășoară acum, la început, programul de adaptare la efort. Acasă. Urmează deplasarea într-o stațiune, unde centralizarea și gradarea potențialului fizic să aducă echipa spre forma ce a consacrat-o. Din lot lipsește jucătorul Marius Ghețea, care este prezent cu echipa de juniori a României în stațiunea Covasna. O echipă serioasă reia cu seriozitate antrenamentele, pentru consolidarea numelui său în popice. Să-i urăm succes!

PREMIERI

Asociația sportivă „Minerul” Vulcan, o prezență activă în sportul Văii Jiului și-a cinstit cum se cuvine sportivii de frun-

te. În urma unei anchete, și-a desemnat primii 10 sportivi pe anul 1990, ceea ce demonstrează că sportul este aici prezent și urmărit ca o activitate socială. Iată cum arată clasamentul: 1. Marius Ghețea, vicecampion național la individual, perechi și echipe pe 1990 (popice); 2. Ioan Bișoc, a obținut norma de maestru al sportului și cele mai bune rezultate în campionat (popice); 3. Horea Ardac, locul cinci individual la nivel național seniori (popice); 4. Eugen Nedelcu, locul cinci individual la nivel național juniori (popice); 5. Ianoș Nagy, vicecampion național la perechi și echipe juniori (popice); 6. Valeriu Pișcoi, antrenor și decanul de vîrstă al echipei Minerul (popice); 7. Dan Voicu, căpitan al echipei Minerul și jucătorul cel mai constant al formației (fotbal); 8. Marcel Topor, jucător al echipei Minerul (fotbal); 9. Ion Cămărășan, jucător al echipei Minerul (fotbal); 10. Narcis Stoian, jucător al echipei Minerul (fotbal).

Dorel NEAMȚU

MICA PUBLICITATE

ANIVERSARI

ACUM, cînd prinzi în buchetul vieții al 20-lea trandafir, dragă Marian Pădure, mama, tata, sora și bunica îți urează sănătate, bucurii, fericire și un călduros „La mulți ani!”. (3312)

FAMILIA Mircioiu urează lui Pădure Marian multă fericire îndeplinirea tuturor dorințelor și tradiționalul „La mulți ani!”. (3313)

La mulți ani Dană Moldovan, din partea lui Nadi, Raluca, Stela, Luminița și Corina. (3330)

MEDITEZ matematică pentru admitere liceu. Relații la administrația ziarului. (3334)

VINZARI

VIND orgă Casio telefon 50701. (3323)

VIND foarte convenabil sufragerie tip S.C. 81 Petroșani, strada Republicii 101/63. (3333)

SCHIMBURI

SCHIMB apartament 2 camere încălzire centrală cu apartament 3—4 camere — Lupeni. Informații Lupeni, Bulevardul Păcii, bl. 31, sc. 2, ap. 21. (3332)

SCHIMB garsonieră confort I zona Hermes Petroșani cu apartament 2—3 camere Lupeni. Informații Lupeni, telefon 65164. (3329)

SCHIMB 2 apartamente cu 2 camere Petroșani, strada Independenței, cu apartament 4 camere zonă centrală, telefon 42947. (3324)

SCHIMB casă colonie (str. Ec. Varga), două camere, bucătărie, baie, posibilități construcție garaj cu apartament 2 camere (eventual garsonieră) — zona Piață. Relații, telefon 44399 — după ora 17,00.

PIERDERI

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Drăcea Dumitru Emil, eliberată de UP Cărbune Petrila. O declar nulă. (3321)

PIERDUT tichet butelie cu nr. 2372 și 2611, eliberate de Centrul de preschimbare a buteliilor Aeroport. Le declar nule. (3322)

PIERDUT legitimație bibliotecă și periodice nr. 7103, eliberate de Institutul de mine Petroșani. Le declar nule. (3326)

PIERDUT contract de închiriere pe numele Șumalan Valeria, eliberat de IGCL Petroșani. Îl declar nul. (3308)

PIERDUT certificat de înmatriculare seria J nr. 199433, eliberat pentru autoturismul 1 HD 2093 de Poliția județului Hunedoara. Îl declar nul. (3307)

DECESE

CADRELE didactice ale Școlii generale nr. 1 Petroșani sînt alături de colega lor, d-na Maria Voia, în greua încercare pricinuită de moartea tatălui. Sincere condoleanțe. (3335)

PREȚII protopopiatului ortodox român Petroșani transmit sincere condoleanțe familiei Butnariu la greua încercare pricinuită de trecerea la cele veșnice a vrednicului preot iconom stavrofor VICTOR BUTNARIU (3331)

COLECTIVUL Școlii generale nr. 1 Petrila este alături de familia Kreiter în greua încercare pricinuită de dispariția tatălui și sócrului

METES CORNEL

Sincere condoleanțe.

Pentru timpul dumneavoastră liber

23 IANUARIE

- 9,00 Horoscopul zilei.
- 9,10 Actualități.
- 9,25 Oameni de lingă noi.
- 10,05 Film serial (reluare). Sfîntul. (Ciliera braziliană — I).
- 10,50 Ora de muzică.
- 11,50 Jazz Magazin.
- 12,40 Actualități.
- 12,50 Serial științific
- 13,20 Campionatul mondial de schi alpin.
- 14,40 Preuniversitaria.
- 15,20 Telescoala.
- 15,50 Tragerea Prono-Expres.
- 16,00 Muzica pentru toți.
- 16,20 Forum.
- 16,45 Studioul „E”.
- 17,25 Recital muzical: Ioan Ivan Roncea.
- 17,40 15, 16, 17, 18.
- 18,20 Reflector.
- 18,45 Cîntece și dansuri țigănești.

- 19,00 Puncte de vedere.
- 19,40 Desene animate.
- 20,00 Actualități.
- 20,50 Cronică Parlamentului.
- 21,00 Campionatele europene de patinaj artistic.
- 22,00 Mai aveți o întrebare?
- 22,50 Gong!
- 23,30 Actualități.
- 23,40 Pro musica.

24 IANUARIE

- 9,00 Video-satelit.
- 10,00 Actualități.
- 10,10 Horoscopul zilei.
- 10,20 Confluente.
- 11,10 Roman foileton (reluare). Prețul succesului.
- 12,05 Ora de muzică.
- 13,05 Avanzpremiera.
- 13,10 Arte vizuale.
- 14,00 Actualități.
- 14,10 Foto-Magazin.

- 14,30 Mondo-Muzica.
- 14,50 Preuniversitaria.
- 15,30 Telescoala.
- 16,00 Muzica pentru toți.
- 16,20 S.O.S. Natura!
- 16,50 Trurli, Trurli.
- 17,10 În obiectiv: Societatea.
- 18,10 Economia încotro?
- 18,35 Tele-discul muzicii populare.

- 19,00 Puncte de vedere
- 19,40 Desene animate.
- 20,00 Actualități.
- 20,50 Cronică Parlamentului.
- 21,00 Campionatele europene de patinaj artistic.
- 22,00 Dosarele istoriei (II).
- 22,25 Scriitorii români clasici despre Unire.
- 22,55 Cîntecele Unirii.
- 23,15 Cultura în lume.
- 23,45 Actualități.
- 23,55 Melodii de neuitat.

HOROSCOPI

VARSĂTOR

(20 ianuarie — 18 februarie)
Căutați să nu rămîneți singur(ă) în linia întâi.

PEȘTI

(19 februarie — 20 martie)
Dacă nu sînt vești înscamnați că totul e bine.

BERBEC

(21 martie — 20 aprilie)
Nu vă aventurați în necunoscut. Mai reflectați la ceea ce va rămîne în urma dumneavoastră

TAUR

(21 aprilie — 20 mai)
Faceți ceea ce n-ați făcut niciodată! Măștile vor cădea.

GEMENI

(21 mai — 21 iunie)
Nu e momentul să vă gîndiți

la odihnă. Vi se oferă o șansă unică.

RAC

(22 iunie — 22 iulie)
O victorie obținută greu e durabilă.

LEU

(23 iulie — 22 august)
Evitați să vă bazați pe o persoană anume. Fixați-vă un țel și urmați-l consecvent.

FECIOARA

(23 august — 21 septembrie)
O criză trecătoare de încredere în persoana iubită vă va arăta de ce forțe dispuneți.

BALANȚA

(22 septembrie — 22 octombrie)
Strategia tinerii „în șab” a

mai multor virtuali parteneri va suferi o lovitură de grație.

SCORPION

(23 octombrie — 21 noiembrie)
Veți fi profund afectat(ă) de lipsa banilor. Totuși în situația în care vă aflați, i-ați pierde fără folos.

SĂGETĂTOR

(22 noiembrie — 20 decembrie)
Tot ce vine prin puterea altuia se duce odată cu ea...

CAPRICORN

(21 decembrie — 19 ianuarie)
Nu vă încercați memoria cu lucruri pe care e mai bine să nu le știți.